

جایگاه زمان در هستی‌شناسی هنر عمومی

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۱/۲۴

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۲/۲۵

کد مقاله: ۹۰۹۹۵

نگار زجاجی^۱

چکیده

با ورود به دوره مدرن و مطرح شدن زمان به مثابه بعد چهارم، مقوله زمان در هنرهای گوناگون مورد توجه گرفت. در هنر عمومی نیز، مقوله زمان مورد توجه فعالان این هنر بوده است. مسئله زمان در هنر عمومی عموماً در رابطه با دوام و عمر آثار، تأثیر دائمی یا موقت بودن آنها و بازنمایی زمان در آثار هنر عمومی کنکاش شده است. حال آنکه در رابطه با هنر عمومی، بررسی جایگاه زمان باید علاوه بر هویت هنری و تجسمی آثار، در ارتباط با هویت عمومی آنها نیز مورد بررسی قرار گیرد. چرا که هستی هنر عمومی نه تنها بر شیء هنری، بلکه به عمومی بودن آن نیز مبتنی است. در همین راستا مقاله حاضر به بررسی عنصر زمان در هنر عمومی با در نظر گرفتن عمومی بودن آن می‌پردازد. مسئله این تحقیق این است که ویژگی عمومی بودن به عنوان عامل تمایز هنر عمومی از سایر انواع هنری، چه تأثیری بر جایگاه عنصر زمان در این هنر دارد. به این منظور پس از بررسی زمان در رابطه با هویت هنری هنر عمومی، منشأ ماهیت عمومی این هنر و ارتباط زمان با آن مورد تحلیل داده بنیاد قرار گرفته است. نتایج این پژوهش حاکی از زمان-محور بودن هستی‌شناسی هنر عمومی است.

واژگان کلیدی: هنر عمومی، زمان، مخاطب، فضای عمومی

۱- نگار زجاجی، دکترای پژوهش هنر، پژوهشگر مستقل. (zozaji_negar@yahoo.com)